

Kr., som ere foreslaaede paa Frugt, skal jeg ikke have noget imod det, men de skulle ikke bag efter bilde mig ind, at det er et helt andet Forslag end det, der her foreligger. Ved den megen Tale, der har været om Beskyttelsessatserne, har det i ikke ringe Grad forundret mig at høre Højre — det er jo særlig dem, der have talt om Nødvendigheden af at beholde Beskyttelsen — henvise til, at vor Industri nu kan fremvise en stigende Udførsel. Det forstaar jeg ikke. For det første skulle de Herrer tale sagte om den beskyttede Industris stigende Udførsel, for ganske vist er Udførselen af Industrivarer stegen, men hvis man vil gennemgaa, hvor de Varer komme fra, skal det nok vise sig, at største Parten netop kommer fra de ubeskyttede eller meget ringe beskyttede Industrier. Men i det hele at argumentere for Bibeholdelsen af Beskyttelsen udfra det, at vi derigennem skulde kunne skaffe vor Industri saadanne Vilkaar, at den kan udføre en hel Mængde mere end nu, kan jeg ikke forstaa. Men jeg slutter ganske vist fra det, jeg kender bedst, nemlig Forholdene i Landbruget, og siger da: Er der nogen, der tror, det vilde have hjulpet os til en eneste Øre mere, være sig for Smør, Flæsk eller Æg, selv om der havde været nok saa megen Beskyttelse derpaa? Nej, de Folk her i Landet, der ville spise vort Flæsk, Æg eller Smør, ville selvfølgelig give og ere nødte til at give det, vi kunne faa paa Verdensmarkedet for de Varer, men de ville heller ikke give det mindste mere.

Jeg tror, det gaar lige saadan med Industrien. Naar en Gren af den er gaaet over til at blive væsentlig udførende, vil den blive nødte til at afsætte her i Landet for den Betaling, den kan faa ved at udføre Varen. Men der er, som sagt, talt saa meget om Beskyttelsen, at der ingen Grund er for mig til at forlænge Debatten derom. For mig er det vigtigste, at man holder sig klart, at her er et finansielt Grundlag, som man kan bruge, og som vi have Grund til at være Ministeren taknemmelige for at have skaffet til Veje, og som vi nødig ved den megen Tale om Beskyttelse, om det heldige i at faa billig Frugt, og jeg ved ikke alt det, der er nævnt, skulde komme bort fra, saa at vi ende der, hvor vi endte i 1900, med ingenting af faa ud af det. Det tror jeg, man vil høste Utak for, og med Rette, saavel af den, der skulde nyde godt af Nedsættelsen paa Raa- og Hjælpstoffer, som af dem, der skulde nyde godt af Nedsættelsen eller hel Frigivelse

paa Forbrugsartikler. Jeg tror, man vil sige: vi bryde os meget lidt om, at der fremskaffes en Toldlov, der paa en hel Mængde Omraader kan siges at være i Overensstemmelse med Teorien og de ideale Fordringer; det, vi sætte Pris paa, er at faa en Toldlov af den Natur, at vi kunne mærke, at vor Kaffe, vor Petroleum, vor Ris bliver billigere — for blot at nævne enkelte Ting —, og saa faar det at gaa selv med Frugten, som det kan, vi kunne alligevel bedre finde os i, om vi, naar vi skulle have nogle Vindrøer — det kommer jo ikke tidt paa ude paa Landet — komme til at give en lille Smule mere.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Den ærede sidste Taler mente, at de, der svarede Formue- og Indtægtskat, ikke vilde være synderligt tilfredse, om de fik den forhøjet, for at kunne opnaa Nedsættelser paa Toldloven. Men det er slet ikke sikkert, at Maalet netop er at gøre dem tilfredse; det kunde være, Maalet var at gøre dem tilfredse, der svare de store Toldskatter. Det ærede Medlem mente, jeg skulde paavise, hvorledes Tolden kunde forhøjes paa andre Punkter, naar jeg til Gængæld vilde have den nedsat paa de Punkter, jeg havde nævnt. Jeg paaviste i Gaar, at for saadanne Varer som Te, Kakao, Frugt og Tobak vare Toldindtægterne gaaede op med ikke mindre end $\frac{1}{2}$ Mill. i Aarene 1898—1904. Jeg pegede paa, at man kunde gaa den simple Vej i Stedet for at forhøje Toldskatterne at sætte dem ned, saa var det min fulde Overbevisning, at Toldindtægterne vilde stige ved det forøgede Forbrug. Det er netop hele Hemmeligheden baade ved Beskyttelses- og Finanstolden, at hvis man i Stedet for at sætte Satserne op satte dem ned til en passende Grænse, vilde Forbruget stige, og saa vilde der komme flere Penge i Statskassen. Det gælder i allerhøjeste Grad netop for Beskyttelsestolden, og der kan det ærede Medlem faa Kompensationen paa Toldloven. Hvis man gaar til Nedsættelsen i Beskyttelsessatserne, vil Publikum faa billigere Varer, og der vil komme flere Penge i Statskassen.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.